

MANDRAC

Čas zmage ali čas vdaje?

Pravijo, da novo leto traja dan ali dva, potem pa spet nadaljujemo staro. Za leto 1994 bi kaj takega težko rekli, kajti v tem letu se nam bo zgodilo toliko stvari, da ga bomo s prejšnjim težko primerjali.

Zagotovo ne bo nič boljše, nič lažje od komaj preživetega, vendar ne gre obupati. Zmogli smo hude stvari, pa bomo tudi to 1994 v katerem nas čaka pomembno soočenje z nekaj velikimi odločitvami. Pa volitve sploh ne bodo najpomembnejše, čeprav jih ne gre podcenjevati. V državi so sicer sklenili, da ostane Izolska občina takšna, kakršna je, toda s tem naših intimnih odločitev še ni konec. Bomo še naprej vsi Izolski občani, mi v mestu in vi tam v Savrinih? Bomo živeli z istimi idejami mi iz starega mesta in vi iz Livad in Jagodja? Bomo morda postali le del velike mestne občine Koper ali bomo le simbolična občina znotraj velikega koprškega okraja.

Ali gre vztrajati pri samostojnosti v revščini ali ne? To je zdaj vprašanje.

Če primerjamo gospodarski in siceršnji razvoj Kopra in Pirana, potem bi pametni rekli: "Pojdimo z njimi, bo še za nas kaj ostalo." A kaj ko srce včasih ne pusti pameti do veljave in opozarja: "Ne bodi naiven. Poglej Istra Benz, ki ima poslovalnice tudi v Izoli, pa je ves svoj investicijski denar vložil zgolj v koprsko občino in sponzorira zgolj koprške športnike. Ali misliš, da bo potem drugače?"

In potem si predstavljamo Izolo, ki kot nekakšen blejski otoček vztraja ob blišču sosedov in čaka na trenutek, ko bo s svojo čisto preprostostjo in nekoliko starinskim videzom skomina vsem, ki so zazidali svojo zgodovino. Ko bo ob mandraču vsako leto več domačinov z domačimi ribjimi in podobnimi proizvo-

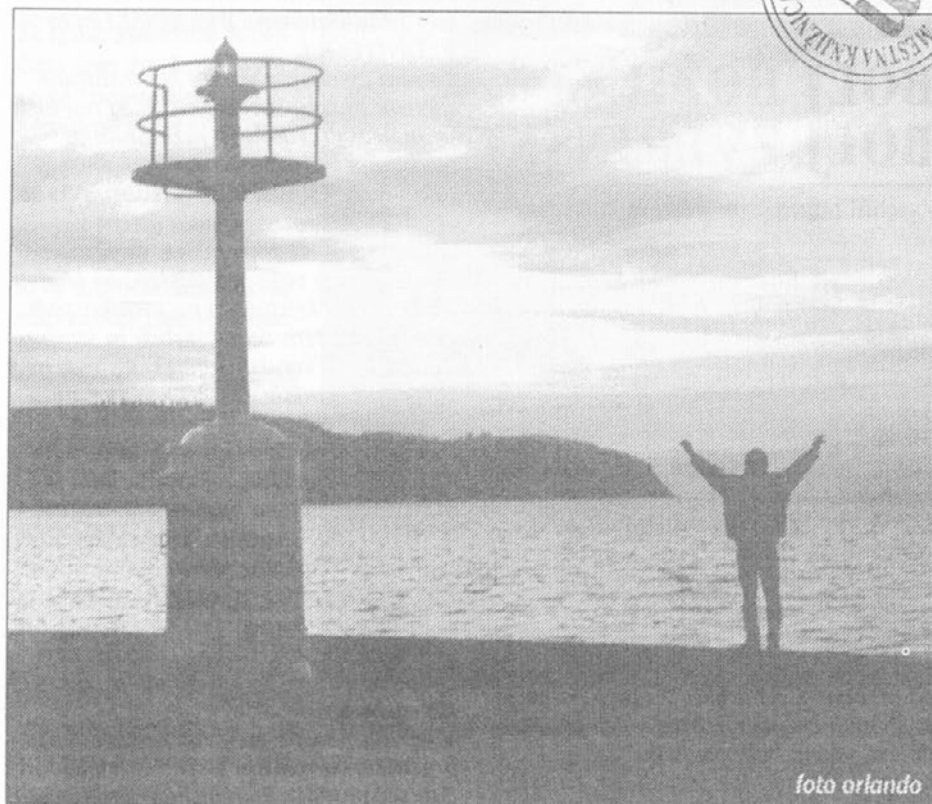

foto orlando

di, ko se bodo vrstili tedni sardele, cipljev, pasare, ko bodo ulice čiste kot še niso bile in ko se bomo ...

...ko se bomo nehali spotikati drug drugega, ko ne bomo iskali najprej sovražnika in nasprotnika ampak prej prijatelja in sodelavca,

ko ne bomo slepo poslušali vsakega bebca, samo da je iz naše stranke, ko se križ in internacionala ne bosta gledala kot pes in mačka, ko se bomo zavedli, da lahko v takšnem mestu živimo le skupaj. Drug z drugim in malo tudi drug za drugega.

Mef

zimske razglednice Cukrov Gojka

Un saluto da Isola.

51

6. JAN
1994

V Izoli smo že leta 1907 poznali napise "ZIMMER FREI". Imeli smo namreč tudi dva penziona, ki sta bila odprta čez celo leto. Zdaj ju ni več, po razglednici sodeč pa sta bila verjetno nekje na območju Arrigonija.

V tej številki še:

- BOŽJI IN ZVERINSKI
- MANDRACĖVO LETO 93
- MANDRACCHIO
- POTRES V NK IZOLA

LEPA VEST

Še teden in dan, pa bo nekdo med nami spet srečnejši za približno milijon tolarjev, ali pa se bo moral zadovoljiti z nekaj desetimi tisočaki, kolikor so vredne tolažilne nagrade letošnje akcije Decembar v Izoli.

Naj vas spomnimo, da bo eden od srečnih kupcev dobil za nagrado Renaultovo "petko" s katero v akciji sodeluje Merkator Trgoavto iz Kopra. Nekdo drugi se bo odpeljal s tomosovim avtomatom, ali postal lastnik motorne žage (s sodelovanjem Jestvine), Mercator Degro je dodal videorekorder, ŽAMINN tona cementa itd.

Zrebanje bo tudi tokrat javno in sicer 14. januarja ob 20. uri v SGTŠ - restavraciji hotela Riviera. Vabljeni, vstopnina BO!

PTT'S NOT DEAD je rubrika namenjena bralcem Mandrača, njihovim pripombam, razmišljanjem in odgovorom na zapise v tem časniku. Seveda objavljamo le verodostojno podpisana pisma, če seveda niso žaljiva in sploh v nasprotju z novinarskim kodeksom in zakonodajo. Pisma naj ne bodo daljša od 45 tipkanih vrstic, v poštev za objavo v naslednji številki Mandrača pa pridejo pisma, ki jih v uredništvo dobimo do torka.

BOLJ BOŽJI in BOLJ ZVERINSKI

Zasebni odgovor in pripomba na članek "Božično praznovanje v Izoli", objavljen v "Mandraču" št.49/50 1993.

Gospod Župnik Andrej Sedej!

Najprej sem Vam hotel voščiti vesel Božič, toda z ozirom, da Mandrač izhaja po novem letu šele januarja 1994, Vam lahko želim Srečno Novo Leto 1994.

Kot prepričan ateist sem bil vedno mnenja, da ne kršim ne cerkvenih, ne moralnih in niti zakonsko-ustavnih pravil.

Spoštovanje Cerkev in njenih privrženecv se mi je zdelo kot nekaj normalnega, samoumevnega. Jaz sem tukaj, oni so tam! Do vašega sporočila v Mandraču si s tem nisem delal nobenih preglavic. Sedaj pa preberem, da lahko "z božjo pomočjo postanem bolj božji, brez njega pa, na žalost, vedno bolj zverinski".

Gospod Župnik! Jaz sem dober, človeški in vedno pripravljen pomagati bližnjemu, tudi brez boga in sem prepričan, da tudi zverinski ne, pa čeprav Vi tako trdite.

Vaša delitev državljanov na "božje" in "zverinske", ni kaj reči, je dobrodošla prilika za sociološko vedo, ki bo morala, po Vaši teoriji, utemeljiti ali je taka cerkvena delitev pravilna in upravičena ali ne. S spoštovanjem!

Nevio Paliska

SREČEN BOŽIČ,

GOSPOD ŽUPNIK ANDREJ SEDEJ

Ker me kot Izolana zanima vse kar se dogaja v Izoli, sem prebral tudi seznam prireditev božičnega praznovanja, kjer na lepem izvem, da sem ZVERINSKI.

Sem čisti ateist, po prepričanju internacionalist in ponosen na to, da sem Izolan. Iz tega prepričanja sem vedno spoštoval različnost in svobodo vsakega ter kot del tega, tudi verskega prepričanja. Po mojem prepričanju, ki je zraslo v okolju, kjer je to bilo normalno, cenim ljudi po dejanjih, pa naj bodo ti beli, črni, rdeči, zeleni in kaj vem kakšne barve po prepričanju in koži. (Po novem prebivalci Slovenije nismo več belci in ljudje. Kar pogledajte okoli sebe, pa boste videli, da smo, po mnenju nekaterih, vseh naštetih in drugih barv, odkar velja demokracija....)

Zaradi tega prepričanja imam veliko prijateljev in znancev različnih ras in narodnosti ter zelo različnih svetovnonazorskih prepričanj. Tudi moji bližnji in daljni sorodniki se gibljejo, če naj že

govorim o veri, od ateistov do verskih "fanatikov", z vsemi vmesnimi stopnjami. Med njimi so tudi politično pluralno aktivni. Z vsemi imam zelo dobre prijateljske vezi ravno zaradi tega prepričanja. Na srečo je podobno mislečih, glede medčloveških odnosov še zelo veliko in menim, da nam to vliva optimizem. Nihče od omenjenih mi še nikdar ni rekel, da sem zaradi ateizma ZVERINSKI in to VEDNO BOLJ.

To sem ugotovil v vašem komentarju k sporedu praznovanj BOŽIČA, ki naj bi po mojem dosedanjem razumevanju naznanjal ljubezen do sočloveka.

(Mandrač, 23.12.1993) Smatram, da se precej dobro poznam, zato nisem oznake vzel osebno. Ni pomembno, če vi to mislite. Ker pa je vaše poslanstvo, da prenašate učenje kristusovo na vernike, tudi zelo mlade, sem zelo v skrbeh in strahu, da vse, ki ne verujejo v boga, ali vsaj ne v vašega, oznanjate za ZVERINSKE in to še VEDNO BOLJ.

Posebej zadnje čase, ko so grozote vojn blizu, te besede dobivajo materialni pomen. V tej vojni so ljudje, med drugim, naenkrat tudi strogo ločeni po verah. To naj bo za vas dokaz, da ima ZVERINSKOST ljudi lahko kaj različne izvore. Vsekakor pa ne more biti na svetu ŠTIRI MILIJARDE LJUDI ZVERINSKIH, neglede na vašo tezo, za katero upam, da je čisto osebna.

V upanju, da ste preživeli vesele božične praznike, vam želim srečno Novo leto in čim več prave in iskrene ljubezni do vseh ljudi ter čimveč življenjskega optimizma.

Lucio Gobbo

P.s. Kako naj vem, če smo moja družina z otroci vred in jaz BOGU PO VOLJI? In kaj pomeni, če nismo?

HUMORESKA!

Ali je humoreska zelo resna stvar, ali samo ironija?

Pričajoča je zagotovo ena najbolj resnih, kar sem jih napisal!

Ko sem bil še mlad, sem klovn želel postati.

V Izoli sem za pusta se šel afnat.

Takoj je prišla naloga od "sekretara", da partija takih ne mara!

Kaj sem hotel storiti?

Pust sem moral zapustiti!

KO sem še mlajši bil, me je skorej črni fašist ubil.

V vrsti sem na kroglo čakal, namesto, da sem za žogo skakal. Vse to se je godilo pred božjim hramom-cerkvijo. Na drugi strani, sta visela oče in sin, komaj je pognal iz korenin, še 17 let mu ni bilo za preštet. Satani ali zveri, nataknili so jima zanke na prsi, če bi kljuka še vrata objela, bi premalo trpela. Ko sta tako več kot dve uri visela, žeje trpela, da sta plava postala, jih je zverinska roka šele dol dala.

Žena in mati, je na drugi strani božjega hrama, v vrsti čakala, da jo bo kot mene krogla pobrala. Ko je zvedela, kaj se z možem in sinom dogaja, je besno začela vriskati in si trgati lase iz glave, bile so to zverinske muke prave! Nato so ju z verigo zvezali in kot živali odpeljali. Nikoli več nista videla svojega doma in ne svojih najdražjih. Hči od očeta in umorjenega brata, vsaki dan trka na cerkevna vrata: nosi cvetje, čisti cerkev, zbira denar za

njeno obnovo, njena prava je krščanska duša. Taka sta tudi oče in brat, zakaj sta potem morala umreti in biti zverinsko mučena? Drugi mladenič, ki je bil star kot zgoraj omenjeni, je bil domov poslan, moral je teči. Od zadaj je nameril s puško zločinec, počilo je in odkrilo mu je polovico lobanje, mlada nedolžna kri se je izlila po kamniti cesti. Njegovega očeta je krogla pokosila, nad vasjo, ko je šel rano zjutraj travo kositi. Zveri, ki so to počele, niso bile tuje. Slovenski jezik so govorile! Verjetno od boga poslane, da se borijo proti komunistom, vsi štirje, ki sem jih opisal in tudi mi, ki smo v vrsti čakali za odstrel, nismo nikoli slišali za komunizem. V imenu katerega boga so to počeli? Morda Svetovida slovanskega boga vojne, ali pa Aresa grškega boga vojne? Kateri je katoliški bog, ki je poslal rablje, da koljejo in sežigajo, uboge nedolžne ljudi?

V sosednji vasi so žive ljudi metali v goreče domove. Ali naj pozabim štiriletno deklico, ki je s prebodenim srčkom ležala na mrtvaški mizici? Nikoli ne bom pozabil, njeni svetlih las, ki so ji v pramenih ležali na ramenih, njenih plavih očeh, ki jih ni utegnili zapreti. Gledala me je, kot bi hotela me vprašati: "Kaj sem storila, da sem morala tako rano nedolžna umreti?"

Takrat so se za menoj zaprla cerkvena vrata! Gospod župnik Andrej SEDEJ, vprašujem vas: "Ali sem jaz, ki ne hodim v cerkev zver?"

Kaj so bili tisti, ki so to počeli od cerkvi in ne malokrat tudi v njej, tudi z najbolj pobožnimi ljudmi? Ali so bili to angeli, morda celo svetniki od boga poslani, da se borijo proti komunistom. V imenu katerega boga so to počeli? V imenu Kristusa prav gotovo ne!"

Kje so naši stari Primorski župniki, ki so se z ramo ob rami borili s svojim narodom za nacionalno osvoboditev in so vedni stali ob strani svojih ljudi? Ali so jih zamenjali politični komisarji, ki netijo med ljudstvom sovraštvo, prepir in preziranje? Primorski ljudje niso nikoli bili zveri, razen tistih, k nam poslanih!

Oh Marija Aljetska, ki prav sedaj so ti nadeli krono okrog zidov, odkloni našo dobroto in ne dopusti, da bi naš denar porabili za celjenje tvojih srčenih ran! Bodi do nas milostna in dovoli, da namesto, da tebe obnovimo, si zgradimo nov zverinjak, kajti tega bomo še kako potrebovali!

Pred kratkim je umrl, starejši možakar, ki me je pred cca. enim letom vprašal: "Ali veš, kdo je bil prvi socialista na svetu?" Odgovoril sem Kristus. Plačal mi je kapučino. Še dva je pozneje vprašal isto, oba sta odgovorila kot jaz. Obema je plačal pijačo. Bog mu daj, naj počiva v miru. Torej, tega dne smo pili na račun Kristusa-socialista.

Eno je gotovo, da kristusov nauk ni bil klerofašistični, ampak vse kaj drugega! Kdo ga je izmaličil pa zelo dobro vemo. Izgleda, da papež Vojtila, zaman moli in govori, kajti slišimo in razumemo ga, bolj tisti, ki postajamo vedno bolj zverinski, kot pa vi, ki ste v njegovi službi božji. Gospod SADEJ, zavedati bi se moral, da živimo na pragu 21. stoletja in da nas je preveč "zverinskih", da bi nas lahko sežgali na grmadah!

Torej, komunizma si ni izmislil Kristus, še manj pa klerofašizma!

Preveč resno za humoresko, ali ne gospod SEDEJ?

Ernest Cah

OD MANDRAČA DO MANDRAČA

Spoštovane občanke in občani!

Ob vstopu v novo leto želim vsakemu od vas obilo zdravja in osebne sreče, pa tudi prijetnega sožitja v družinah in v vsej občinski skupnosti. Dobro medsebojno razumevanje ter sodelovanje, brez ozira na istost ali različnost ver, ideologij ali narodnega porekla sta osnova ali predpogoj uspešnega delovanja vsake družbe, tudi naše. Zato želim, da bi to sodelovanje v naši občini, ki je bilo že doslej kar hvale vredno, še izboljšali in si tako ustvarili pogoje za še prijetnejše bivanje v našem mestu in v naših vaseh.

Leto, ki se nam je pravkar izteklo, ni bilo lahko, vendar nam je pustilo dosti znakov, da se nam je začel gospodarski položaj izboljševati. Letošnje leto bi moralo biti po mnogih ocenah še boljše, čeprav bo pot do boljšega standarda položna in ne, kot si vsi želimo, strma. Tudi letošnje leto bo polno dogodkov in družbenih sprememb. Poleti bomo v Izoli med drugim imeli mednarodne otroške igre, za kar bomo morali naše mesto še posebej pripraviti in urediti. Še pred tem pa bomo imeli občinske volitve, s katerimi bomo začeli s preoblikovanjem občine, da bo ta še bolj kot doslej neposredno služila občanom in njihovim interesom.

**predsednik SO Izola
Zvonko Grahek**

NOVI TELEFONI

Upravni organi skupščine občine Izola so z zamenjavo interne telefonske centrale dobili nove telefonske številke in sicer:

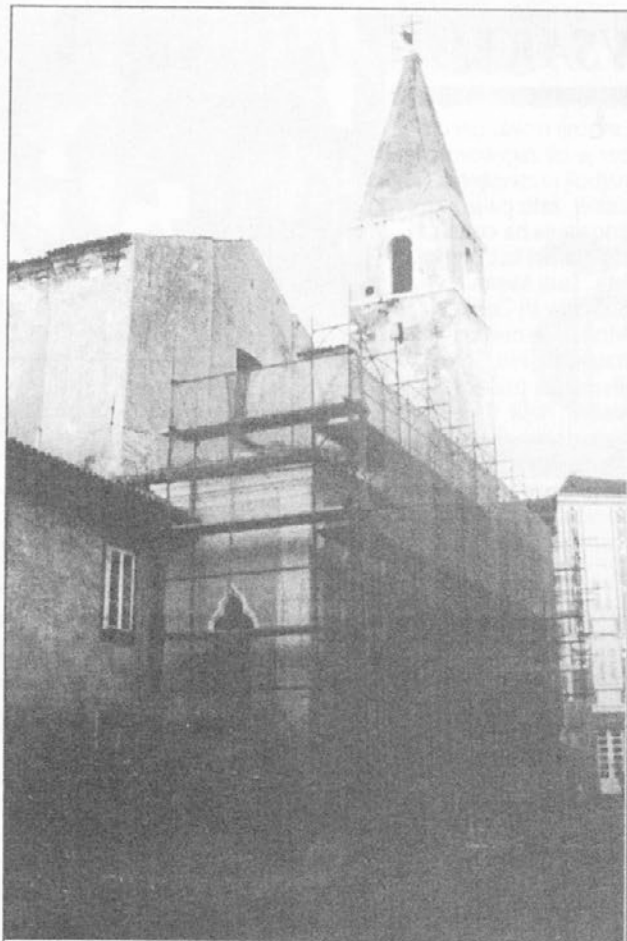
-tajništvo, preds. SO, preds. IS	67-401
-sekretariat za obč. upravo	67-444 67-035
-občinski sodnik za prekrške	67-358
-oddelek za obrambo	67-233 67-158
-oddelek za notranje zadeve	67-097 67-137
-sekr. za družb. dejavnosti in finance	67-419 67-415
-zavod za urb., stan. in gradb. zadeve	67-355

telefaxi

-Kidričevo nabrežje 8	67-132
-Verdijska 2	63-315
-Postojnska 3	65-281
-Drevored 1. maja 11/a	63-511

Se sploh zavedate koliko časa smo že skupaj?! Če se ne spomnite kdaj je Mandrač začel izhajati, naj vam povemo, da smo že eno leto tednik. Ni lahko biti tednik v tako majhnem kraju. Nam je uspelo in uspevalo nam bo še naprej. Ker smo v novem letu pogledjmo Izolo v lanskem letu od tedna do tedna, tako kot jo je beležil Mandrač.

Leto smo začeli, kot je že v uvodu zapisano, s tedenskim izhajanjem. Kdo bi si mislil vendar je prva številka Mandrača v lanskem letu nosila številko 1. V istem tednu smo tudi izžrebali srečnega nagrajenca Renaultove petke, Ljubana, kuharja iz Marine. Kdo bo srečen prihodnji teden?? Se še spomnite hrupa okoli Delamarisa? Tisti, za katere v firmi ni več prostora, se januarja 92 dobro in bridko spominjajo. Število brezposelnih je takrat naraslo čez 2000. Ali bolje rečeno 2018 čakajočih (M3) Aplavz lastnemu koncu smo naslovili vest v Mandraču o kompromisu v Delamarisu, ki je nakaterim omogočil vrnitev na delovno mesto. Pisali pa smo tudi o obisku ministra Voljča v izolski bolnišnici. (M5) Že smo pri pustu. Naslovno stran je prešerno zasedel ta cunjasti (značilna istrska maska) s širokim nasmehom. Smejalo pa se je tudi Mariji Alijetski, ko je izvedela, da bo tudi iz državne malhe dobila sredstva za popravilo svoje razpadajoče cerkve. Pa druga nacionalizacija? Država nam je pobrala skoraj vso zemljo, ki ni bila v občinski lasti. Začuda še ni dosti novih ljubljanskih vikendašev! (M7) Marca 92 so občinarji ugotovili, da so v letu 91 poslovali brez izgub. Seveda tudi brez vidnega dobička. (M8) Dekleta in žene ste bile tudi ve v Mandračevi prilogi "100 izolskih žensk"? Če ste bile, potem takratne priloge zagotovo niste še vrgle v smeti. Prišla je deseta številka in prinesla novo spremembo. Pomlad je prinesla nove barve in tudi Mandrač se je odel v zeleno. Zbirali smo ime za prvo izolsko maskoto. Kakšno smo mu že izbrali, Franc, menda?! Tudi vzhodni zaliv so občinarji oddali, srečni dobitnik: Ladjedelnica. (M11) Pa je prišel čas prave

pomladi, čas sitnosti, svojeglavosti, ki je prinesel resne spore med najemniki poslovnih prostorov in občino. Spremljali smo tudi agonijo izolskih nogometišev, ki so s krvavimi mukami lovili prepotrebne točke za obstanek v ligi. Protestirali so izolski ribiči, na dan je privekal ureditveni načrt punta in spet je bilo joka in stoka. Že je bilo tu poletje in z njim rešen ponos izolskega nogometa. Brezplačno smo delili rože in z njimi hoteli polepšati Izolo. Prišlo je pravo poletje, huda vročina in poletni naval turistov na Izolo. Še prej je Radio Morje praznoval prvi rojstni dan, Jože černelič je nepreklicno odstopil s položaja prvega moža vlade, kasnejšega poletja pa se bolj spominjamo po iskanju odrešilnega hlada. Septembra spet po starem. Nova šola v Livadah ni odprla vrat, s svojimi razglednicami nam je Gojko Cukrov predstavljala staro Izolo. Prišel je novi mandatar, videl in zmagal. Kmalu zatem je ponovno udaril izolski arhitekt z množično podporo, občina se je spet stresla in se podvzela z delom. Radio Morje je končno dobil prostore vredne lastnikovega imena. Državni zbor se je odločil pogledati tudi Izolo in nam pošilja parlamentarno komisijo. Poleg tega pa so poslanci sprejeli zakon o lokalni samoupravi po katerem izolska občina ostaja iste velikosti. Še je bilo pa nam je ušlo (nenamerno). Kljub vseemu se nam po dogajanju sodeč lahko minulo leto zdi dolgo, dolgo...
...dolgo kot slabo leto.

Mandračev dežurni kronist

VSAKEMU

Letošnji izolski december je bil zagotovo eden najbolj razsvetljenih doslej, zato pa je bilo dogajanja na cestah in trgih manj kot prejšnja leta. Tudi Miklavžev, Božičkov in Dedkov Mrazov se nismo ravno nagledali. No, ja, tisti ki jih najbolj pričakujejo so jih tudi našli: v kulturnem domu ali v stolni cerkvi. Na fotografijah pa je Dedek Mraz v Mehanolandu in jaslica v cerkvi Sv. Mavra.

SVOJE

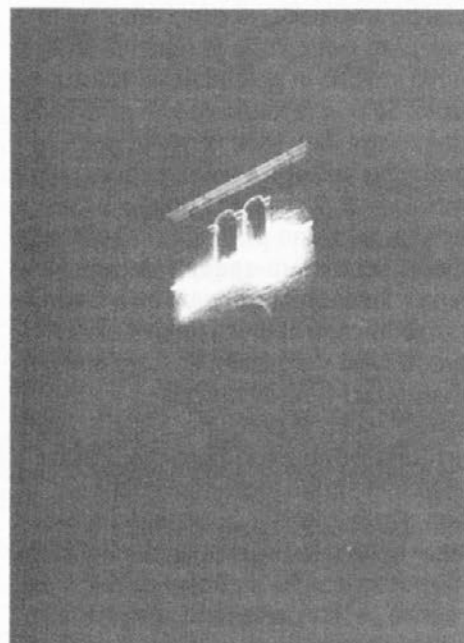
Miklavža, Božička in Dedka Mraza po cestah res ni bilo veliko videti, kaže pa da so kljub vsemu kar dobro kupovali po izolskih trgovinah, saj je bilo treba kupone za nagradno igro December v Izoli, kar dvakrat dotiskati. Kot kaže so šle najbolj v promet igrače in drobna darila, medtem ko so o garderobi, zgoraj imenovani, kaj malo razmišljali.

POLNOČARIJE

Mnogi so bili razočarani, ko so izvedeli, da na povedanega silvestrovanja na prostem ne bo in so spraševali kako to. Stvar je preprosta. Za razliko od Kopra, kjer počakajo, da si mi stvar zamislimo in jo potem oni realizirajo (silvestrovanje na prostem, pandolo, sneg na trgu itd.) se nam dogaja ravno obratno. Pri nas ni problem idej. Problem je te ideje uresničiti, saj se tudi občinska oblast žal obnaša kot administrativna oblast in le izdaja dovoljenja ali soglasja. Skupnega dogovora in določitve izvajalca pa ni in tako vse skupaj sloni na nekaj prostovoljcih, ki naj bi zastavljali ime in odgovornost za (kakorkoli vzamemo) občinsko stvar. Tako so bile ulice Izole (z izjemo križišča, kjer je bil Vukovar in Ljubljanske, kjer so silvestrovali pred hišami) prazne in dolgočasne. Bolj živahno je bilo na božični večer, ko se je prava mala reka ljudi zlivala proti cerkvi Sv. Mavra, kjer je bila tudi polnočnica. Tokrat (po posredovanju policije) čisto brez petard in drugega glasnega veselja.

OSMICE IN KAKIJI USPEVAJO

(VO) Grbčevi so zadovoljni. Tretja osmica v Kortah in prva pri grbčevih, ki je vrata za obiskovalce zaprla 29. decembra, je, po prepričanju vseh, odlično prestala ognjeni krst. Toliko obiskovalcev, kot jih je bilo pri grbčevih v času trajanja osmice, niso pričakovali, je ob obisku, dan pred zaključkom le te, s ponosom povedal Denis Grbec, ki se je odločil za aktivno kmetovanje. Kako tudi ne, saj imajo zaenkrat doma šest glav živine in tri tisoč trt, tako da dela nikoli ne zmanjka. In prav osmica, ki si jo je zamislil Denis je prinesla v hišo nov denar, tako potreben za izpeljavo številnih načrtov. Da so se pri grbčevih dobro izkazali so nam potrdili številni domačini pa tudi kortožanski pevski zbor, ki si je osmico pri grbčevih izbral za praznovitev zaključka uspešnega pevskega leta. Priznanje za vložen trud, ki je veljalo tudi domači hrani in pijaci, je vsekakor vzpodbuda za nadaljevanje začete poti.

In kot pravi Denis: Vidimo se ponovno v decembru!

Brez hude krvi in brez ideoloških prepričevanj je na cerkvenem zvoniku letos le zagorela tradicionalna zvezda. Tokrat je bila za spremembo šestokraka, njeni pridni izdelovalci pa so pazili, da ni bila prevelik porabnik elektrike, sicer bi se lahko ponovili lanskoletni zapleti. Zvezda je bila res kvalitetno izdelana, vendar se zdi, da je osvetlitev zvonika, ki jo že drugo leto postavljajo v Koprno, vendarle nekoliko bolj monumentalna in učinkovita.

Zadnji dnevi lanskega leta so bili tudi priložnost za različna srečanja, da o klasičnih feštah niti ne govorimo.

Na dokaj resnem sprejemu so se v prostorih izolskega izvršnega sveta zbrali najboljši izolski športniki in športnice (vsi kategorizirani in državni prvaki), druga polovica pa je sprejem doživela v torek (4.1) v izolski športni dvorani. Spet se je pokazalo, da imamo za tako majhno in še siromašno občino neverjetno število izvršnih športnikov, ki glas našega mesta ponašajo v svet. Tu so veslaci in jadralci, rokometasice in odbojkarji, nogometaši, strelci in še kdo. Gre za takšen potencial ob katerem ne moremo zgolj skomigniti z rameni in ugovoriti, da je vrhunskih športnikov v Izoli enostavno preveč. Od leve: S. Dekleva, Žbogar, Herbst, Smerdu, Dekleva, Benčič, Čok

IL MANDRACCHIO

Foglio della comunità italiana di Isola

Unione Italiana Riconfermati uomini e strategie

Nel segno della continuità. Alla riunione costitutiva di Fiume, i consiglieri dell'Unione italiana danno fiducia alla linea impostata nella precedente gestione e ne riconfermano gli uomini.

Giuseppe Rota e Maurizio Tremul, presidente dell'Assemblea, e rispettivamente della Giunta esecutiva, restano in sella respingendo l'"assalto" portato dal bacino quarnerino. Bocciati infatti sia Ezio Mestrovich che Valerio Zappia, nonché Dario Forza (Buie), quest'ultimi due in corsa per capeggiare la Giunta. Unitarietà e uniformità di trattamento, nonché il costante impegno sulla strada della realizzazione della soggettività della comunità nazionale italiana in tutti i campi e a tutti i livelli, i punti fermi della strategia minoritaria. Ma non sono mancate le novità. Ad es. l'Ufficio di presidenza è stato sostituito istituzionalizzando le cariche di vicepresidente. Ce ne sono tre e precisamente Giovanni Radossi (Rovigno), Alessandro Leković (Fiume) e Silvano Sau (Isola). "Già il fatto - così Sau - che uno dei tre posti alla vicepresidenza sia andato ad un rappresentante del gruppo nazionale che vive in Slovenia rappresenta un momento importante. Si determina cioè quella voglia di unitarietà con una Unione su tutto il territorio e pertanto un primo passo verso la legittimazione della nostra massima organizzazione anche in Slovenia. In più sono state pure recepite le altre istanze emerse proprio all'assemblea della comunità isolana nel senso di una necessaria ristrutturazione dell'Unione. A tale proposito è stata costituita una commissione che avrà il compito di stilare una bozza dello statuto e degli altri documenti fondamentali in tempo di due mesi, per cui questo prologo non può che essere valutato in modo positivo."

Claudio Moscarda

Per minicantanti e coro Da un successo all'altro

In dicembre ancora due belle affermazioni per i gruppi artistici della Comunità degli italiani "Pasquale Besenghi degli Ughi" di Isola. I minicantanti, diretti da Amina Dudine, hanno preso parte alla 23-esima edizione del "Cantapiccolo" di Tolentino. Hanno proposto quattro belle canzoncine composte da nostri connazionali, accattivandosi le simpatie del pubblico che gremiva il teatro della città marchigiana gemellata alla nostra Isola. Era la 17-esima volta che i nostri canterini si esibivano a questo festival internazionale di canzoni inedite per ragazzi. Ora non ci rimane che aspettare la primavera per poter

Buona fine, buon principio

E' ormai consuetudine che alla fine di ogni anno si traccino bilanci e si esprimano le aspettative per l'anno che sopraggiunge. Così anche noi abbiamo voluto fare un'indagine in questo senso tra i soci intervenuti alla tradizionale serata sociale di fine dicembre. Di quest'ultima ricorderemo soltanto che è riuscita in tutti i suoi intenti e che c'è stato divertimento per tutti.

La partecipazione di un buon numero di isolani dimostra che lo stare assieme è ancora di moda. Passando alla nostra mini inchiesta, bisogna dire che quasi tutti gli intervenuti si aspettano molto dal 1994 e desiderano soprattutto che avvengano molti cambiamenti.

Lilia Hodžič, segretaria, vorrebbe innanzitutto vedere più giovani in Comunità e si aspetta dal 1994 la pace e tanti soldi.

Sonia Mikičič, operaia, si augura che l'anno nuovo porti la pace negli stati confinanti e benessere a tutti.

Maria Alessio, desidera tanta salute per sé e per i suoi familiari.

Gianni Koradin, operaio alla televisione, si accontenterebbe se le cose andassero come finora. Ha paura soltanto del peggio.

Selene Kolarec, impiegata, si augura che i grandi progetti in cantiere presso la Comunità degli Italiani trovino la buona stella per la loro realizzazione e poi spera che la guerra che sta martoriando la Croazia e la Bosnia finisca presto.

Ferruccio Radojković, pescatore, augura a tutti solo del bene. È molto ottimista e spera di lavorare meno.

Dolores Puhar, come genitrice, anche se di bambini ancora piccoli, è preoccupata per il diffondersi della droga ad Isola e si augura che nel prossimo anno si faccia molto per risolvere questo problema.

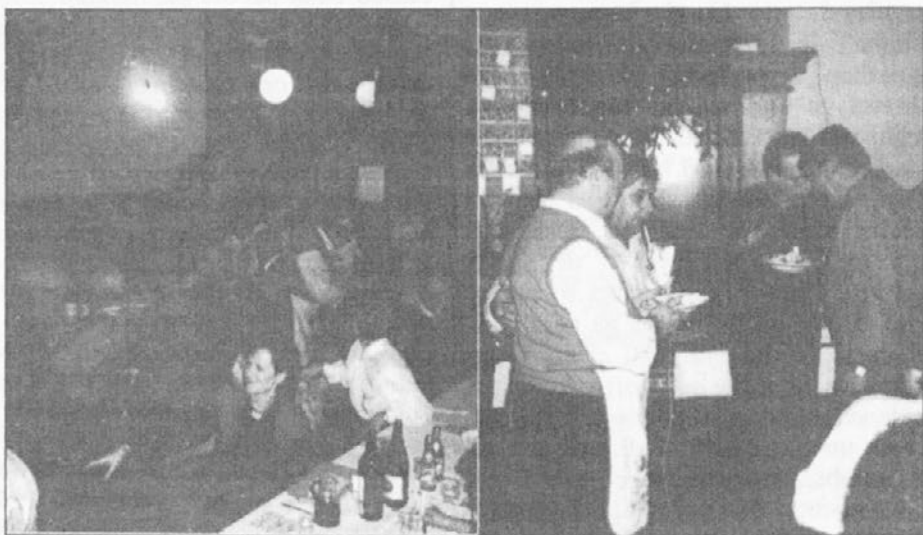
A Giuseppe Pilepič, pensionato, stanno a cuore le sorti della Comunità degli Italiani e vorrebbe più presenza in sede da parte dei giovani, soprattutto per quanto riguarda le attività di carattere culturale. Auspica anche più propaganda per il "nostro circolo".

Robert Radolovič, pescatore, vive dall'oggi al domani e non fa piani per il futuro. ("Con i tempi che corrono, non è facile farli!"). Comunque spera in un'annata ricca di pesce e con tanti turisti desiderosi di fare viaggi in barca.

Aurelio Bressan, pensionato, nei suoi auspici per l'anno nuovo tocca temi molto importanti. Si augura che il 1994 sia più prospero, che la disoccupazione ad Isola incominci a scendere. Spera che alcuni diritti acquisiti dai lavoratori non vadano definitivamente persi e che si incominci finalmente a costruire il nuovo edificio per la scuola elementare italiana.

Marino Maurel

Festa di capodanno alla CI di Isola

applaudire il "Cantapiccolo" nel teatro di Isola.

Il Coro misto "Haliaetum", diretto da Claudio Strudthoff, ha concluso la sua fervida annata 1993 con il concerto organizzato dal Rotary Club di Trieste Nord in occasione della sua serata conviviale natalizia. La sede è stata il magnifico salone dello Jolly Hotel di

Trieste che ospitava i "rotariani" di vari paesi del mondo. Per i bravi coristi isolani, che per l'occasione hanno esibito una buona parte del loro repertorio internazionale, è stato un successo di quelli che si ricordano a lungo e che servono da stimolo per proseguire ancor più intensamente nella loro attività.

Gianfranco Siljan.

Certificati di proprietà' Un pugno di mosche?

Da un mese circa abbiamo ricevuto a casa, tramite posta, un plico contenente alcuni materiali, tra cui una lettera del primo ministro sloveno, Janez Drnovšek, con la quale ci comunica che siamo i destinatari di una determinata somma di Taleri. Allegato, naturalmente l'avviso, che il certificato è stato inviato a nostro nome su un conto particolare del Servizio di contabilità sociale. Il numero del conto corrisponde al nostro numero di Codice personale.

I certificati di proprietà sono la logica conseguenza della legge, approvata dal parlamento sloveno, sulla privatizzazione delle aziende sociali. In pratica, rappresentano lo strumento - o meglio, uno degli strumenti - per conseguire la privatizzazione delle aziende sociali. Con questa legge il parlamento ha deciso che ogni cittadino della Slovenia ha diritto a una piccola porzione del capitale sociale. I certificati, quindi stabiliscono quale pezzo di quella torta spetta ad ognuno di noi, in base all'età e in quanto cittadini dello Stato di Slovenia. Infatti, i certificati, oltre al nome e al cognome, indicano anche l'esatto importo. La somma di tutti i certificati distribuiti ammonta a 8 miliardi di Marchi tedeschi.

La legge sulla privatizzazione delle aziende sociali stabilisce che il 40 % di tutto il capitale accumulato nelle aziende sociali venga distribuito ai cittadini tramite i certificati di proprietà. Per cui, ogni azienda che non sia stata già privatizzata, offrirà il 20 % del proprio valore alle persone in essa impiegate, mentre il rimanente 20 % dovrebbe venir offerto in vendita, tramite concorsi pubblici, a determinare società finanziarie specializzate, in modo che questa parte del capitale possa essere disponibile anche per gli altri cittadini.

In breve, con i certificati di proprietà sarà possibile acquistare le azioni di quelle società che sono in via di privatizzazione.

Per il momento, una cosa è chiara: pur riportando un preciso importo, i certificati non renderanno in ugual misura per tutti. Chi investirà in aziende poco solide rischia di trovarsi alla fine con un pugno di mosche.

Silvano Sau

Storia de un isolan

Tanti ani fa, quando mio nono faseva el capomurador in fabrica "Ampelea", un dei sui manovai a gaveva el visio de rubar. Duti i giorni a portava via qualcosa. I guardiani lo tegniva de ocio. Un giorno a se gaveva impini' le scarsele de buro. El guardian a ga avisa' el diretor. El diretor ga fato scaldar ben la stua a legni nel suo ufficio. Dopo a ga fato ciamar sto manoval, che se ciamava Gigi, par parlar con lu. A lo ga fato sentar visin ala stua de boio. Sto povero Gigi a xe diventa' de duti i colori e i sudori ghe coreva zo par el viso. Dopo un poco ghe ga comincia' a scolar de dute le parti el buro che a gaveva in scarsela. Morto de paura e de vergogna, a se ga meso a pianzer come un fio. Cussi' el diretor ghe ga da una bela lesion. El diretor, che iera un omo bon de cuor, dopo la lesion, a no lo ga lisenzia', parche' a gaveva quatro o cinque fioi. Gigi, da quel giorno a no ga piu' ruba' gnanche una sardina.

Teura Raschini

**DONNA LESTA, FIOI
VESTIDI DE FESTA**

Alla "Dante Alighieri" Letterine dei desideri

Giovedì 23 dicembre: festa grande per i bambini della prima classe della scuola elementare Dante Alighieri. Ancora una volta i genitori hanno dimostrato grande volontà di collaborare con la scuola per allietare la frequenza scolastica dei loro figli. Dopo quattro mesi di duro lavoro i frugoletti hanno dimostrato di aver imparato a riconoscere e a scrivere le lettere dell'alfabeto. Festa delle letterine, quindi, resa solenne dalla presenza di Babbo Natale che ha anche letto le prime lettere con i desideri per il nuovo anno. E poi letterine dappertutto nella classe: sulla carta, sui disegni originali e bizzarri, sull'albero di Natale, in ceramica, impastate con farina, lievito, poi infornate e... mangiate. Da ricordare ancora canti e recite e una bellissima torta, anch'essa... letterata, tutto con la partecipazione di molti genitori che hanno trascorso una mattinata a scuola assieme ai figli e alla loro instancabile maestra Rossella Raschini. Il tutto per sottolineare che imparare a leggere e a scrivere è un passo molto importante sulla strada della vita.

Marino Maurel

Comunità italiana di Isola

Sulla strada delle elezioni

Come già accennato nei precedenti numeri de "Il Mandracchio", la Comunità degli Italiani "Pasquale Besenghi degli Ughi" di Isola si appresta al rinnovo delle strutture dirigenziali. Infatti, domenica 23 gennaio 1994, nella sede della Comunità, avranno luogo le elezioni dei membri del Comitato direttivo e della Commissione disciplinare. Il Comitato di controllo - accanto all'Assemblea generale dei soci e' il quarto organo dell'associazione - e' stato eletto all'assemblea costitutiva e, in base allo Statuto, rimane in carica fino allo scadere del mandato (5 anni).

Lo stesso giorno si voterà per eleggere il presidente ed il vicepresidente della "Pasquale Besenghi degli Ughi", i quali entreranno di diritto a far parte del Comitato direttivo. Hanno diritto attivo e passivo di voto i soci effettivi della Comunità degli Italiani "Pasquale Besenghi degli Ughi". I candidati alle elezioni vengono proposti direttamente dagli elettori mediante raccolta di firme. Il suffragio è aperto a più candidati. Le proposte di candidatura vengono presentate entro le ore 14.00 del venerdì 14. gennaio, con la raccolta di firme di 10 elettori e possono essere corredate da programma elettorale. Chi appone la propria firma a una proposta non può sottoscriverne un'altra. Gli elettori verranno invitati al voto mediante invito personale. Per informazioni riguardo alle candidature, rivolgersi alla Segreteria della Comunità.

Mercoledì 12 gennaio si terrà la seconda seduta ordinaria dell'Assemblea generale dei soci con all'ordine del giorno, tra l'altro, la relazione sul lavoro svolto nel 1993.

Auguri della CI ai soci...

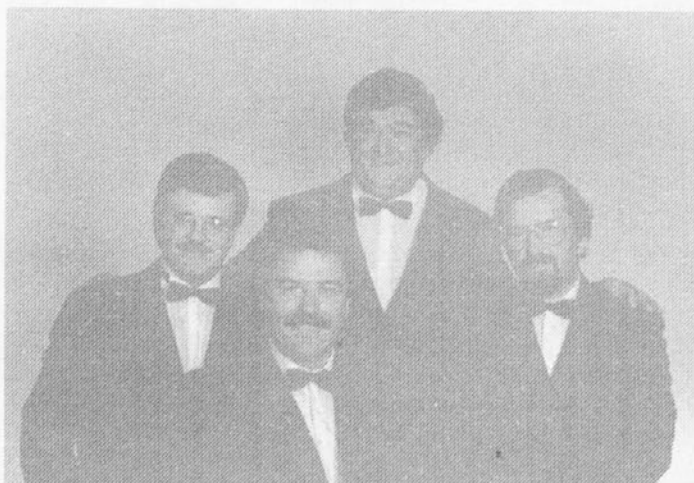
07-01	Orlea Korošec
08-01	Doriana Okretič
09-01	Nives Bandelj
10-01	Franca Felluga, Silvano Fermo, Antonio Vivoda
11-01	Nives Dečman
12-01	Dragan Reljin
15-01	Dominik Korenika
16-01	Antonia Bazzara
17-01	Gojko Cukrov, Anita Nedoh
18-01	Mariella Bogatič, Vasilija Chelleri, Luciano Dudine, Elvis Pugliese, Emiliana Sokolič
19-01	Marino Pozzecco

Il Mandracchio, foglio della comunità italiana di Isola
Redattore responsabile: Claudio Moscarda
La redazione: C. Chicco, M. Maurel, C. Moscarda, S. Sau, G. Siljan, A. Šumenjak (impag. elettron.), P. Trani
Indirizzo: via S. Gregorčič 76, 66310 Isola, Slovenia
tel-fax: +386 66 / 65031 / 65853

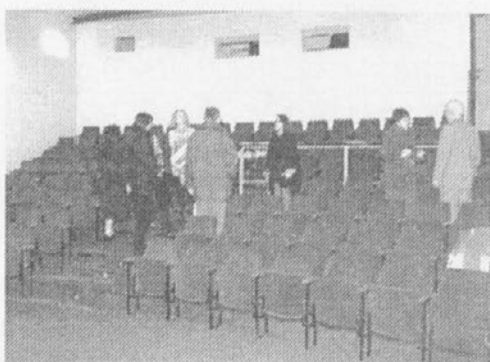
Marijo Alietsko pokrivajo

Kljub nekaterim zapletom se dela pri obnovi strehe cerkve Marije Alietske le nadaljujejo. Delavci GIT-a so postavili zaščitni gradbeni oder okoli cerkve in v naslednjih dneh se bodo lotili popraviljanja ostrešja. Pred novim

letom se je namreč ponovno udrl del strehe, tako da je v njej zazijala luknja s premerom treh metrov in je cerkev dejansko ostala brez strehe. Škoda je pravzaprav le v tem, da imajo izvajalci zagotovljen le denar za popravilo strehe, za vsa ostala obnovitvena dela pa ga ni. Morda pa je prav to priložnost, da bi vendarle pogledali naokrog, kje bi lahko staknili prepotreben denar za malo temeljitejšo obnovo cerkve. Med drugim imamo v koprskem muzeju shranjene obnovljene orgle, ki so nekdanj krasile to lepo cerkev ob Velikem trgu.

Teden dni pred novim letom smo Izolani le dobili nazaj svojo kinodvorano. Kino Svoboda se je odel v novo obleko, hkrati pa spremenil tudi ime. Namesto svobode je tam zdaj doma Odeon. Kinodvorana je manjša kot je bila prej, vendar bolj urejena. V dvorano je slišati preveč zvokov iz projekcijske sobe, posebnih

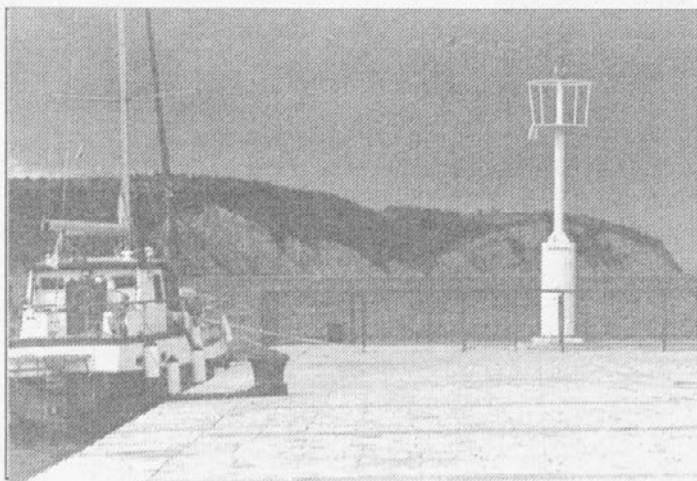

tehničnih novosti ni. Še najboljše je poskrbljeno za spremljevalne dejavnosti v obliki gostinske ponudbe. Na ogled in oceno smo poslali našega filmskega vohljača in zdaj čakamo njegovo poročilo.

Zadnja vest

Prav ob zaključku redakcije smo ugotovili, da so končno le začeli obnavljati carinski pomol. Kot znano je bil pomol v tako slabem stanju, da so ga morali delno zapreti z čelezno ograjo, zdaj pa ga bodo delavci Hidra popravili in celo nekoliko podaljšali. Dela, ki bodo potekala v glavnem pod vodo, bodo trajala vse tja do sezone, ko naj bi pomol spet odprli za promet. Obnavljanje pomola sofinancirata občina Izola in država Slovenija.

Pa še namig: Ko že popravljajo pomol bi lahko pogledali, čemu sploh služi majhna zidana stavba ob vstopu na pomol.

KVARTET 7+ NAVDUŠIL

Vokalni kvartet 7+ iz Izole je za svoj zadnji nastop v letu 1993 izbral dvorano kulturnega doma v Izoli. Ne po naključju, saj je želel svoje sedemmesečno delovanje proslaviti v hramu kulture. Sicer pa je kvartet, ki ga sestavljajo: Danilo Japelj (prvi tenor), Bruno Petvar-Merjo (drugi tenor), Leon Bučar (bariton-umetniški vodja) in Steljo Grbec (bas) dobro uigran vokalni ansambel, ki je z božično novoletnim koncertom ogrel dlani številnih ljubiteljev narodne, umetne in liturgične pesmi.

Da smo v Izoli bogatejši za nov kvartet, ki veliko obeta, gre pripisati zgolj naključju, mi je v pogovoru za naš časnik povedal Leon Bučar, ki je sicer zadolžen za stike z javnostjo. Vsi člani sedanjega kvarteta se dolgo poznamo, saj smo obenem člani Komornega zbora in ko smo se po enem od nastopov odpeljali skupaj v avtomobilu in se okrepčali v gostilni Sonja v Kortah, smo pravzaprav ugotovili, da se glasovno še kako dobro ujema-mo. Res je, da sta s kvartetom v začetku sodelovala tudi Tomaž Ambrožič in Goran Trebec, ki pa sta zaradi številnih obveznosti odšla. Danes smo v kvartetu 7+ združeni pevci, ki verjamemo, da se da uspeti. Z delom, številnimi vajami in nastopi.

Da resno mislijo so Izolani pokazali na samostojnih nastopih v izolskem Delfinu, kjer so jih že povabili ponovno v goste. Povejmo še, da so pevci v samozaložbi izdali tudi prvo kaseto - Prijat-li, ki se dobro prodaja.

In kakšne so želje v tem letu? Ni jih veliko, osnovna pa je, da bi še naprej tako resno in zavzeto delali kot doslej in da bi se po kakovosti približali višje.

Vlado Ostrouška

MANDRAČ je tednik KS občine Izola.

glavni in odg. urednik: Drago Mislej, preds. časopisnega sveta: Zorka Sosič
Uredništvo: Ivan Vrtnik Blaško, Slavko Gabrc, Elvis Šahbaz, Orlando Hrandek
(fotoreporter), Drago Mislej, Ingrid Knez, Tomaž Ferluga
Oblikovanje: Davorin Marc

Založnik: Graffit Line d.o.o. Izola, Veliki trg 1, Tel/Fax:066/61-139

Tiskarna: Pigraf Piran (dober tek)

Tiskano v 6000 izvodih, cena 0 Sit

GALERIJE

Galerija Alga - do 12.1. je na ogled prodajna razstava mladih avtorjev, članov skupine LIK, ter predstavnikov naivne umetnosti (Generalič, Kovačič)

Galerija INSULA - Na ogled je prodajna razstava del priznanih slovenskih akademskih slikarjev, grafikov in kiparjev. Galerija je odprta od 9.-13. in od 16.-19. ure

SGTŠ - Do 30. januarja si lahko ogledate razstavo KRAS

GLEDALIŠČE

Po decembrskem vsakodnevnem dogajanju si bodo kulturniki in organizatorji v tem tednu malo oddahnili

KINO

Kino Odeon Izola

7.in 8.1.- Vsi psi gredo v raj (16), Tina (18,20),

9.1.- Made In America (16,18,20),

10,11.in 12.1.- Napihnjenci II (16,18,20),

13.1.- Vzhajajoče Sonce (16,18,20).

RAZNO

SGTŠ-Hotel Riviera - 14. januarja ob 20.00 JAVNO

ŽREBANJE dobitkov akcije DECEMBER V IZOLI.

Poskrbljeno bo za zabavo, za nagrade pa le pri nekaterih.

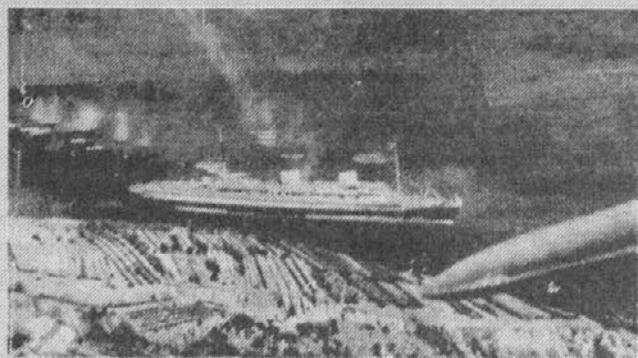
IZOLA LETA...

...1839. Izvedelo se je, da je bil prejšnji večer ribič Lanza v mestu in ne na morju in je tako neopravičeno izostal pri naboru. Izolski podestat odgovarja, da so vesti lažne in naj se raznašalci lažnih vesti kaznujejo.

...1843. Nemudoma naj se javi vojak na dopustu, P. Chicco, da dvigne dopustniško dovoljenje in odpotuje v Rovinj. Izolski podestat odgovarja, da se pod stražo privede nabornik Nicolo Pugliese, ki je pobegnil. Izolski podestat odgovarja, da ga niso našli in da se očitno kje skriva, čeprav zaslišani starši trdijo, da ne vedo, kje je.

Ureja G.C.

nagradna knjiga

Na fotografiji je znana potniška ladja, nosilka modrega traku za najhitreje prevoženo pot od Londona do New Yorka, ki je svojo pot končala v naši neposredni bližini. Na posnetku je videti ladjo med letalskim napadom nanjo. Prvi snop granat jo je zgrešil, drugi pa zadel, ladja se je kmalu zatem potopila na plitvo dno.

Kako se je imenovala ladja, kje se je vse to dogajalo in kdo jo je potopil. To so tri vprašanja na katera morate odgovoriti, da bi kandidirali za knjižno nagrado našega uredništva.

Tudi dečki na postaji so preživeli leto 93. Kot pravijo sami, dokaj uspešno, saj niso zabeležili hujših kaznivih dejanj oziroma prekrškov. Sicer pa so v novo leto zaračali delovno in že pripravljajo raznovrstne statistike delinkventnih pojavov. Deležni jih bomo tudi na Mandraču in brž ko bo mogoče vam jih bomo predstavili. Še posebej je bilo za dečke s postaje naporno prednovoletno obdobje. Saj veste, petarde, divje veselje, pa še legende obalnih ropov imajo domicil v Izoli. No, na koncu so le zmogli vse delo in menda so bili zadnjega decembra opolnoči celo deležni šampanjca s strani rajajočega prebivalstva.

Osvetljene školjke

Predzadnjega dne starega leta je bil pri carinskem pomolu zaloten Umažan, ki je imel pod lučmi avtomobila skrito večjo količino školjk. Policisti so ga odpeljali na mejni prehod Sečovelje, kjer so ga predali v postopek carinikom.

Mesu, mesu

Kargano mizo za Silvestrovo je imel nekdo, ki je mirno vlomil v trgovino Pomurke pod izolskim centralnim stadionom. Tip je vzel kar je videl. Domneva pa se, da je na Silvestrovo pojedel za približno 100 kg suhomesnatih izdelkov. Kje je, zdaj že verjetno debelinko, priskrbel teran še ni znano. V vsakem primeru pa sledi kazenska ovadba, takoj ko bo manjon indentificiran seveda.

Petarde niso zadostovale

Tako je bilo. Neki neznani mulci so v Livadah metali petarde, kar je stanovalce motilo, vendar so stanovalci potrpeti. Potem je ena petarda nerodno padla in razbila okno. Takrat je povzdignil glas nek občan in opozoril mulce, ki so opozorilo sprejeli kot izziv in najkorajžnejši med njimi se je občana kar fizično lotil. Naj že enkrat da mir, za božjo voljo.

Sankoidnost brez meja

Trije so se igrali zelo priljubljeno in dokaj razširjeno igro "Šankoidnost brez meja". Igra pa gre takole: treba je spiti čimveč za čimveč šanki. Ko so trije šankoidneži obreli že kar dobršen del Izole, so se prišli razgledat tudi v hotel Marina. Ugledali so šank, se nanj takoj naslonili in zahtevali pijačo. Na njihovo začudenje pa jim točaj ni hotel dati alkohola. Trije so bili zaradi tega tako prizadeti, da so pričeli besneti in razgrajati in delo za dečke s postaje je bilo spet priskrbljeno.

Prišli so na rajanje v Izolo

V hotelu v Simonovem zalivu so imeli dokaj čudne goste. Gostje so svojo formo za rajanje zelo slabo tempirali. Rajanje je pri njih doseglo vrh šele prvega ponoči in je bilo tako silovito, da je kljub prazničnemu vzdušju motilo ostale. Ni ostalo drugega, kot da so za njih institucionalno poskrbeli. K sodniku za prekrške so jih namreč poslali.

Izolski Peter Klepec

V Izoli živi junak, da mu ni para pod soncem. Naj zvedo tudi ostali o tem junaku! Pa je šel in se pričel pretepati na Velikem trgu. Tam je vse potamanu, pa je šel naprej, v bife nasproti reševalne postaje. Tudi tam je pričel s pretepanjem in prav vsem je slabo kazalo. Na srečo so ga le obvladali. Policisti so ga za vsak primer vzeli s seboj in mu pomagali pri bistenju. Seveda so se v minulih dneh zgodile še mnoge druge stvari. Kot ponavadi so prihajali v spor družinski člani, topli so se zakonci, dogajale so se prometne nesreče, vse skupaj pa je bilo kar dobro ozvočeno z najrazličnejšimi pirotehničnimi sredstvi.

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM V OBČINI IZOLA

Sekretariat za občo upravo občine Izola obvešča vse živinorejce v občini Izola, ki so bili prizadeti zaradi suše v letu 1993, da lahko po regresirani ceni nabavijo krmna žita (tropine) in voluminozno krmo za živino. Podrobnejše informacije lahko dobite pri referentu za kmetijstvo ob uradnih urah za stranke, kjer boste prejeli ustrezno potrdilo, ki ga morate predložiti pred prevzemom krme. Tel. 67-444.

Za zainteresirani naj se javijo najkasneje do 12. januarja 1994.

MANDRAČ

Pred vami je posebna številka Mandrača, ki sploh ni Mandrač ampak nekakšen nadomestek, oziroma finta od Mandrača, ki ima za cilj le to, da Vam pomaga izpolniti položnico za letno naročnino za Mandrač v letu 1994.

In zakaj smo tako predrzno vdrli v vaše domove in v vaš proračun? Zato, ker ste prav naročniki pogoj za novo uspešno Mandračevo leto. Tri leta smo brez kakršnekoli subvencije tiskali ta naš časopis in ga brezplačno delili med Vas, novinarji (poklicni in priložnostni) so zastavljali svoje ime in znanje za honorarje, ki jih ni bilo, vzpodbujali smo, se lotevali najrazličnejših akcij in skušali premakniti ta naš zaspani izolski voz.

Dobili smo mnoge prijatelje in zaveznike, nakopali pa smo si tudi nekaj nasprotnikov. Je pač tako, novinarstvo ni politika in z neumnostjo se ne mislimo bratiti. Nimamo ne mecenov ne lastnikov, saj smo sami svoji lastniki. Kolikor naredimo, toliko dobimo. Lani smo za tiskanje in raznos Mandrača porabili nekaj manj kot 3 milijone tolarjev, če bi hoteli pokriti ta strošek pa bi morali imeti vsaj 2000 naročnikov.

To številko smo si tudi zastavili v letu 1994. Če jo bomo dosegli bomo še naprej lahko priskrbeli brezplačne izvode tistim, ki tega stroška ne zmorejo. V nasprotnem bomo morali število brezplačnih izvodov zmanjšati. Smo namreč klasično malo podjetje z vsemi klasičnimi stroški: od najemnine do elektrike, telefona itd.

Pa še na nekaj smo ponosni. V teh treh letih smo kar lepemu številu mladih omogočili delo in zaslužek, predvsem pa smo jim omogočili potrditev v času in prostoru, ki do začetnikov ne pozna usmiljenja.

V njihovem imenu in v imenu tistih, ki so vsak četrtek čakali na svoj brezplačni izvod Mandrača Vas vabimo, da postanete naš naročnik. Naj bo Mandrač darilo, ki ga boste namenili samemu sebi.

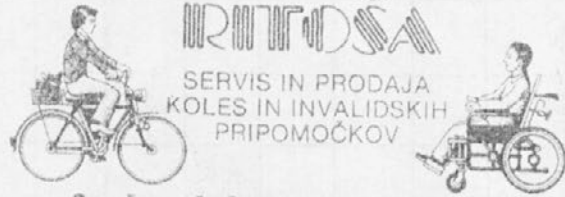
Hvala, da ste nas izbrali!

Uredništvo

Da bi nas bilo 2000 !

WINDŠA
SERVIS IN PRODAJA
KOLES IN INVALIDSKIH
PRIPOMOČKOV

Serčna 4, Jagodje, 66310 Izola,
Tel.: 066/62-266

UGODNO - UGODNO

Gorska kolesa

z opremo
za samo 20.500 Sit
brez opreme
za 19.900 Sit

Vsem voščimo prijetne praznike
in uspešno leto 1994

SILVESTROVANJE NA ŠAREDU

Gostilna Lina

vabi na

veselo silvestrovanje
z glasbo in vrhunsko kuhinjo.

Obeta se prava
istrska zabava do jutra.

Za rezervacije pokličite na telefon: 68-712

V leto 1994 vstopamo z novim imenom

To pa ni edina novost.
za naslednje leto.
vrata turistične
delovno poimenovali
oblikovali celostne
letake, biltene, napisne table, transparente, nalepke za lokale, vizitke - skenirali in
lasersko izpisovali na papir, paus, samolepljivo folijo ali film vaše lastne reklamne
izdelke - pripravljali in izpeljali tudi najzahtevnejše marketinške akcije s
sodelovanjem vrhunskih slovenskih scenaristov, režiserjev, glasbenikov,
snemalcev...

GRAFF
LINE

ki jo pripravljamo
Končno bomo odprli
vallnice, ki smo jo
PROIZOLA, ter -
podoše, reklamne
vizitke - skenirali in
lasersko izpisovali na
papir, paus, samolepljivo
folijo ali film vaše lastne
reklamne izdelke -
pripravljali in izpeljali
tudi najzahtevnejše
marketinške akcije s
sodelovanjem vrhunskih
slovenskih scenaristov,
režiserjev, glasbenikov,
snemalcev...

Srečno Vam, pa tudi Nam v letu 1994 - Graffit Line, Veliki trg 1, 61-139

V tej posebni izdaji ste verjetno dobili že delno izpolnjeno **položnico za plačilo naročnine**. Če je tako, potem samo sledite nasvetom v okvirčkih. Tako izpolnjeno položnico odnesite na **pošto ali banko** in vplačajte polletni ali celoletni znesek. Če položnice niste dobili, potem jo boste morali **v celoti izpolniti na banki ali pošti**.

OBRATNO	ČITLJIVO VPIŠITE VAŠE IME IN NASLOV	SPLOŠNA POLOŽNICA
OBKROŽITE POLLETNO ALI LETNO NAROČNINO	OTRDILO Izplačal je _____ (Ime in naslov vplačnika) Nakazila _____ MANDRAC 1 LETNO LETNO KOK PLACILA DO 28.12.1992 Prejemnik GRAFFIT d.o.o. IZOLA Veliki trg 1 - za MANDRAC (Ime in sedež prejemnika) _____ (Źig in podpis) Znak kontrole V _____ , dne _____	VPIŠITE ZNESEK ZA POL LETA 800,00 ZA CELO LETO 1.500,00 Št. invest. objekta _____ SIT _____ Številka računa 51430-601-18701 Skic na št. (odobr.) _____ _____ (plačana pristojbina) _____ (številka dnevnika)

Vrvež, ki daje vedeti, da se nekaj pripravlja. Polne vrečke, nasmejani obrazi, prazničnost lebdeča v zraku. Trgovci, ki si zadovoljno maneje roke in delijo različne kupone kupcem njihove robe. Vzemite, le vzemite, morda pa ravno vas čaka sreča! A sreča je že tu, prebrana na tisočerihih obrazih ljudi, ki si stiskajo roke, da bi voščili svojem, prijateljem, poslovnim partnerjem to, kar so jim voščili lani, predlani in še mnogo krat najaz. @elje, voščila, ki dobijo že skoraj materijalno obliko, visijo v zraku in šepetajo; novo leto, novo leto...

Kdo pa bo tebe ljubil, lopov ali kurba, ki si po sili življenja postal, kar si, ali tebe morda, narkoman, ki si iščeš tihega zavetja, da bi si vbrizgal v že nešteto krat prebodeno žilo dragoceno tekočino, ki ti pomeni življenje? Kdo bo tebi stisnil roko umazani klošar, ki laziš po vseh kotih, da si poiščeš prenočišča? In ti, domišljavec, ki blodiš po različnih poteh, brez dela, samo z upanjem, da boš nekoč nekdo, ki je spoznal nekaj, kar drugi nikoli ne bodo, ali je kdo, ki ti bo zaželel srečo v novem letu? Tudi ti alkoholik, kaj bo s teboj? Vsi vi obsojanja vredni...?

[illegible]